

Naivní teorii množin je možné formalizovat v logice prvního řádu jako teorii s jedním axiomem (extenzionality) a jedním axiomatickým schématem (neomezené komprehenze). Dobře známým faktem je, že taková teorie je sporná. Avšak méně známým faktem je to, že pouhá reinterpretace kvantifikátorů ve schématu neomezené komprehenze zablokuje všechny dobře známé paradoxy naivní teorie množin. Jde o exkluzivní interpretaci a tento nápad pochází z Wittgensteinova Traktátu, kde se objevuje v kontextu možnosti eliminace identity z logiky. V kontextu teorie množin jej poprvé použil až Jaakko Hintikka o třicet pět let později. Tato práce představuje a zkoumá možnost použití exkluzivní interpretace kvantifikátorů k zablokování paradoxů naivní teorie množin. Hledaná teorie by měla být především bezesporná.

Hlavním výsledkem práce je důkaz toho, že teorie množin, které využívají tuto reinterpretaci kvantifikátorů a u kterých Hintikka nechal otázku bezespornosti otevřenou, jsou sporné. Spornost těchto teorií je diskutována v kontextu Russellova principu bludného kruhu, který je zhlédán nedostatečným.